

**UCHWAŁA NR III/29/2014
RADY MIEJSKIEJ W KOLUSZKACH**

z dnia 29 grudnia 2014 r.

w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Koluszki na 2015 rok

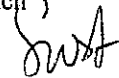
Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594, zmiany z 2013 r. poz. 645, poz. 1318; z 2014 r. poz. 379, poz. 1072) oraz art. 10 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. z 2012 r. poz. 124) Rada Miejska w Koluszkach uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się „Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Koluszki na 2015 rok” w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Koluszek.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2015 r.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
w Koluszkach

Anna Szostak

Załącznik
do Uchwały Nr III/29/2014
Rady Miejskiej w Koluszkach
z dnia 29 grudnia 2014 roku

Gmina wolna od narkotyków

Program „*Gmina wolna od narkotyków*”
jest Gminnym Programem Przeciwdziałania Narkomanii zgodnie z rozumieniem ustawy
o przeciwdziałaniu narkomanii z dn. 29.07.2005 r.

Koluszki 2015

I. WPROWADZENIE

4 października 2005 r. zaczęła obowiązywać nowa ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Ustawa utrzymuje zapis o karalności za posiadanie narkotyków (do 3 lat więzienia za niewielką ilość substancji niedozwolonych, do 5 lat – za znaczną ich ilość). Jeśli jednak osoba uzależniona, której zarzucono popełnienie przestępstwa, podda się leczeniu odwykowemu w zakładzie opieki zdrowotnej, prokurator będzie mógł zawiesić postępowanie na czas leczenia, a po jego zakończeniu podjąć decyzję o dalszym prowadzeniu postępowania lub jego warunkowym umorzeniu.

Ustawa wprowadza także nowe pojęcie „używanie szkodliwe” oznaczające „używanie substancji psychoaktywnej powodujące szkody somatyczne lub psychiczne, włączając m.in. dysfunkcyjne zachowanie, które może prowadzić do niesprawności lub mieć niepożądane następstwa dla związków z innymi ludźmi”. Zapis ten pozwoli na objęcie leczeniem także osób, które nie są uzależnione, ale używają narkotyków w ten właśnie sposób. Ponadto ustalone zostały kwestie finansowania i realizacji zadań wynikających z Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii oraz programów przeciwdziałania narkomanii na szczeblu terytorialnym. W ślad za tym ustawa nałożyła na wójta (burmistrza, prezydenta miasta) zadanie przygotowania Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii, który następnie uchwała Rada Gminy.

Zakaz wprowadzania do obrotu dopalaczy

Pod koniec listopada 2010 r. w życie weszła nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zakazująca produkcji i wprowadzania do obrotu produktów, które mogą być używane jak środki odurzające lub substancje psychotropowe, czyli np. dopalacze. Nowe przepisy zakazują m.in. wytwarzania i wprowadzania do obrotu w Polsce jakichkolwiek substancji (niezależnie od ich stanu fizycznego i źródła pochodzenia, w tym roślin, grzybów oraz ich części) lub produktów, które mogą być używane jak środki odurzające lub substancje psychotropowe, czyli tzw. środków zastępczych, którymi określono dopalacze. Potrzeba nowelizacji powstała po tym jak w wyniku zażywania dopalaczy wiele osób straciło życie.

Program profilaktyczny „Gmina wolna od narkotyków” realizowany jest w ramach akcji organizowanej przez Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii i jest jednym z elementów ogólnopolskiej kampanii społecznej. Opracowany został przez Urząd Miejski w Koluszkach we współpracy z Ośrodkiem Psychoedukacji i Psychoterapii oraz Miejsko-Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Koluszkach.

1. Wychowanie i profilaktyka

Profilaktykę rozumie się jako proces wspierający zdrowie psychiczne i fizyczne poprzez pomoc i towarzyszenie uczniowi w zdobywaniu wiedzy o zagrożeniach dla zdrowia oraz w zdobywaniu umiejętności przeciwdziałania tym zagrożeniom.

Jej celem jest ochrona dziecka, wychowanek, młodego człowieka przed wszelkimi zakłóceniami rozwoju.

Wychowanie jest procesem, w którym wychowanek ma dojść do pełni osobowego rozwoju poprzez m.in.:

- ukształtowanie prawego charakteru;

- budowanie poczucia odpowiedzialności za własny rozwój i dobro wspólne; uznanie i przestrzeganie norm społecznych;
- budowanie postawy życzliwości i miłości do ludzi;
- uświadomienie sobie aktów życiowych.¹

Człowiek niedojrzały jeszcze, może być sam dla siebie zagrożeniem, gdyż to on dokonuje różnych wyborów, które zakłócają jego rozwój. Ważne zatem jest zadbanie o mądre towarzyszenie przy tym etapie jego życia. Prowadzenie dziecka ku dojrzałości jest zarówno wychowaniem jak i profilaktyką.

Niniejszy program profilaktyczny „Gmina wolna od narkotyków” ma za zadanie chronić uczniów i młodych ludzi przed negatywnymi konsekwencjami używania narkotyków. Jest on przeznaczony dla uczniów, rodziców, nauczycieli, studentów szkół wyższych, młodych ludzi niepracujących oraz rozpoczynających drogę zawodową, policji, pracowników socjalnych, lekarzy, władz lokalnych oraz innych osób objętych działaniami gminnymi. Zawiera m.in.: wprowadzenie w problematykę zagrożeń związanych z używaniem narkotyków przez dzieci i młodzież, dorosłych, propozycję zadań i form realizacji profilaktyki uzależnień od narkotyków oraz scenariusze zajęć edukacyjnych adresowanych do uczniów szkół, uczestników świetlic oraz klubów młodzieżowych.

2. Profilaktyka wychowawcza

Oddziaływania profilaktyczne mają szczególne znaczenie w odniesieniu do dzieci i młodzieży w okresie dorastania (10 – 18 lat). Jest to faza rozwoju stanowiąca pomost pomiędzy dzieciństwem i dorosłością, w czasie której dokonuje się wiele intensywnych, jakościowych zmian w osobowości człowieka. Zmiany te zachodzą pod wpływem intensywnego rozwoju biologicznego, mają swój wyraz w emocjonalności i duchowości, od dążenia do większej samodzielności, aż po określenie własnej tożsamości. Fazę tę najczęściej charakteryzuje brak integracji. Dlatego jest to czas podatny na zakłócenia i podejmowanie zachowań ryzykownych.²

Zachowania ryzykowne (czynniki ryzyka) to takie zachowania, które zwiększają prawdopodobieństwo pojawienia się niekorzystnych psychologicznych, społecznych i zdrowotnych konsekwencji, a więc zaburzających prawidłowy rozwój.

Do coraz częściej pojawiających się należy obok palenia tytoniu, używania alkoholu, czy nadmiernego korzystania z komputera m.in. używanie narkotyków.

Jeżeli głównym celem profilaktyki jest ochrona przed zagrożeniami, to punktem wyjścia do projektowania działań profilaktycznych jest zastanowienie się, co jest przyczyną tych zachowań, a co stanowi zabezpieczenie przed nimi.

Zabezpieczenie stanowią tzw. czynniki chroniące, zwiększające odporność na działanie czynników ryzyka.

Do nich zaliczamy m.in.:

- prawidłową więź emocjonalną z rodzicami,
- zainteresowanie nauką szkolną,
- wewnętrzny szacunek do norm, wartości, autorytetów,

¹ M. Simm, E. Węgrzyn-Janek, Budowanie programu wychowawczego szkoły, Kraków 2000

² M. Wojciechowski, Psychologia narkomanii, Warszawa 1993

- przynależność do pozytywnej grupy, zainteresowania,
- stałą opiekę sprawowaną przez osobę kompetentną, dorosłą,
- umiejętność rozwiązywania problemów,
- poczucie własnej wartości i skuteczności.

3. Rola szkoły, rodziny i gminy w budowaniu bezpiecznego życia młodych ludzi

Szkoła jest bardzo ważnym miejscem odniesienia dla młodego człowieka, modelowania postaw w okresie dorastania, gdzie może poznawać również nowe oblicze korzystania ze środków psychoaktywnych.

Rodzina wywiera na pewno podstawowy i najlepszy wpływ na kształtowanie się młodych osobowości, zakładając, że mówimy o zachowaniu modelu wychowania w rodzinie. W dobie obecnego kryzysu wartości, w wielu środowiskach również kryzysu ekonomicznego, czy społecznego, rodzina często nie spełnia swoich funkcji.

Stąd szkoła jawi się jako ważne środowisko alternatywne i zajmujące znaczące miejsce w rozwoju i kształtowaniu młodej osobowości. Program profilaktyczny powinien być dostosowany do potrzeb rozwojowych uczniów oraz potrzeb danego środowiska.

Podstawowym zadaniem dla rodziców i wychowawców w ramach realizacji programu profilaktycznego jest kontrola dostępu dziecka do narkotyków oraz budowanie pozytywnego osobistego kontaktu z dzieckiem. Ponadto należy pamiętać, aby stwarzać dziecku okazje do różnych przeżyć i rozwoju zainteresowań nie związanych z narkotykami. Warto pokazywać dziecku piękno świata nie skażonego używaniem środków odurzających. Niebagatelne znaczenie ma tutaj właściwa atmosfera szkolna i rodzinna, częste rozmowy i dobry kontakt uczuciowy z dzieckiem.

Zadaniem szkolnej profilaktyki będzie zatem chronienie dzieci przed zagrożeniami wynikającymi z korzystania ze środków psychoaktywnych poprzez m.in. rozwijanie zainteresowań, włączanie dzieci w różne formy aktywności szkoły, współpracę z rodzicami oraz włączanie ich w działania pozalekcyjne, profilaktyczno wychowawcze szkoły oraz gminy. Ważnym elementem profilaktyki będzie także reagowanie w sytuacjach rozpoznania pierwszych objawów u uczniów w szkole korzystania z narkotyków, poprzez m.in. odwoływanie się do specjalistycznej pomocy, ponadto pokazanie, że wspólne zabawy z dzieckiem i wspólne zainteresowania mogą sprawić, że nie będzie ono uciekać w samotność odurzonej narkotykami rzeczywistości. Narkotyki, są przyczyną problemów zarówno w domu, jak i w szkole, a także w życiu osobistym wielu młodych ludzi.

W ramach działalności profilaktycznej działania gminne powinny także promować zdrowy styl życia, uczyć prawidłowego funkcjonowania w grupie, kształtować właściwą samoocenę uczniów, młodzieży i innych młodych osobowości, która zdaniem niektórych, jest podstawowym warunkiem skutecznego działania, uczyć również pozytywnego myślenia o sobie samym. Takie kreowanie młodych ludzi jest możliwe poprzez stworzenie sytuacji spełnienia się i przeżycia sukcesu. Zintegrowany system oddziaływań profilaktycznych jest najskuteczniejszym modelem działania w profilaktyce używania środków psychoaktywnych na różnych obszarach społecznej rzeczywistości.

Szkoła zapewnia bogatą ofertę zajęć pozalekcyjnych, umożliwia ekspozycję swoich możliwości u uczniów, zdolności i umiejętności w różnych sferach działalności szkoły np. konkursy, olimpiady, zawody, uroczystości szkolne, udział w kołach zainteresowań również z wykorzystaniem możliwości komputera.

W placówkach podlegających pod Urząd Miejski może odbywać się wiele różnorodnych form aktywności włączonych w jedną całość oddziaływań w ramach przeciwdziałania uzależnieniom od narkotyków i innych środków odurzających.

II. DIAGNOZA PROBLEMU NARKOTYKOWEGO W KOLUSZKACH

1. Charakterystyka środowiska uczniów i rodziców gminy Koluszki

Gmina Koluszki liczy 2841 uczniów oraz 769 dzieci w wieku przedszkolnym. Dzieci pochodzą w większości z rodzin o przeciętnym standardzie życia i przeciętnym standardzie społeczno-kulturalnym. Natomiast ok. 6% uczniów naszej gminy ocenia swoje warunki materialne jako mniej niż przeciętne, a 3% jako złe.

Problem bezrobocia rodziców zaczyna być zjawiskiem niepokojącym, np. w klasach II – III gimnazjów rodzice, którzy stracili pracę i nie mają prawa do zasiłku stanowią w skali ogólnej 33%, w tym większość kobiety. Stałe zatrudnienie posiada 50% rodziców uczniów klas III i 30% rodziców uczniów klas II. Spora część z nich posiada własną firmę. Podobnie jest w szkołach podstawowych.

Stąd z powodu różnej sytuacji materialnej można przypuszczać, że istnieje ryzyko zagrożenia korzystania ze środków psychoaktywnych w środowiskach braku pracy, braku pieniędzy, braku możliwości realizacji lub rozwoju swoich zainteresowań i spełniania się.

2. Prezentacja celów badań oraz opis procedury

2.1. Cel badania

Podstawowym celem badania było:

- określenie skali problemów związanych z sięganiem po substancje psychoaktywne przez młodzież z terenu gminy Koluszki
- prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów uzależnienia od narkotyków i przeciwdziałania narkomanii.

Tak sformułowany ogólny cel rozbijał się na następujące cele szczegółowe:

- oszacowanie odsetka młodzieży korzystającej z substancji psychoaktywnych na różnych poziomach wieku, a także :

określenie wieku inicjacji narkotykowej,

- zbadanie stylu kontaktów z narkotykami (m.in. częstości ich używania, ilości zażywanych substancji, problemów wynikających z ich zażywania), ocenę dostępności poszczególnych środków psychoaktywnych dla młodzieży,

- zbadanie przekonań i sposobów myślenia dzieci i młodzieży na temat działania narkotyków i innych substancji zmieniających świadomość oraz ich potencjalnego używania przez rówieśników,

- porównanie uzyskanych wyników w grupach badanych w różnym wieku; dziewcząt i chłopców,

- odniesienie uzyskanych wyników do wyników ogólnopolskich,

- określenie niezbędnych kierunków działań, służących przeciwdziałaniu ujawnionym problemom.

2.2 Opis procedury

Realizacja wyżej sformułowanych celów wymagała objęcia badaniem próbki dzieci w różnych przedziałach wieku, dziewcząt i chłopców, mieszkających na terenie Gminy Koluszki (i uczęszczających do szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych na terenie gminy). Diagnozy skali zjawiska postanowiliśmy dokonać opierając się na badaniach dzieci, wykluczając ankietowanie dorosłych. Zdając sobie sprawę z pewnych zagrożeń związanych z badaniem dzieci i pytaniem ich wprost o kontakty z narkotykami, przyjęliśmy jednak taką formułę, kładąc szczególny nacisk na odpowiednią procedurę badania. Ostatecznie do badań postanowiliśmy wybrać dzieci i młodzież, które poklasyfikowaliśmy w 8 grup:

1. dziewczęta, uczennice klas VI szkół podstawowych,
2. chłopcy, uczniowie klas VI,
3. dziewczęta, uczennice klas I gimnazjum
4. chłopcy, uczniowie klas I gimnazjum,
5. dziewczęta, uczennice klas III gimnazjum,
6. chłopcy, uczniowie klas III gimnazjum,
7. dziewczęta, uczennice klas II szkół ponadgimnazjalnych,
8. chłopcy, uczniowie klas II ponadgimnazjalnych.

Badania przeprowadzone zostały we wszystkich gimnazjach i szkołach ponadgimnazjalnych na terenie gminy oraz w szkołach podstawowych w Koluszkach (SP nr 1 oraz SP nr 2), Gałkowie Dużym oraz Różycy.

Dobrana próba była stosunkowo duża liczebnie, zakładano zbadanie po około 110-125 osób w każdej kategorii grup.

Do analizy statystycznej wykorzystaliśmy materiał uzyskany od 442 uczniów.

Badania zostały zrealizowane w okresie maj 2007 r. Badanie prowadziliśmy metodą ankiety audytoryjnej (badania zbiorowe), wykorzystując zmodyfikowane nieco narzędzie stosowane podczas ogólnopolskich badań wg programu ESPAD w latach: 1995 i 1999.

Ankiety zmodyfikował zespół specjalistów z Ośrodka Psychoedukacji i Psychoterapii oraz Centrum „Progres”.

W procedurze badania położono szczególny nacisk na zapewnienie respondentom maksimum poczucia bezpieczeństwa oraz pełnej anonimowości. Badani mieli prawo nie odpowiadać na pytania, na które odpowiedź byłaby dla nich z różnych względów zbyt trudna.

W praktyce część młodzieży skorzystała z tego prawa, stąd czasami wyniki nie sumują się do kategorii 100%, w innych przypadkach odpowiedzi na niektóre logicznie ząębające się pytania mogły się również różnić.

Do porównań przyjęto wskaźniki procentowe (wystarczające dla tego typu badania). Wskaźniki te, przy uzyskanej liczebności badanych grup, nie powodują zafalszowania obrazu zjawiska.

3. Wyniki badań ankietowych

W przeprowadzonych badaniach wiarygodny materiał uzyskano od 442 osób z klasy VI szkoły podstawowej, I i III klasy gimnazjum oraz II klasy szkół ponadgimnazjalnych.

50,5 % badanych stanowiły dziewczęta, a 49,5 % chłopcy. Procentowy udział chłopców i dziewcząt w poszczególnych grupach wiekowych przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 1. Procentowy udział ankietowanych dziewcząt i chłopców w poszczególnych grupach wiekowych

	Dziewczęta	Chłopcy
Szkoła podstawowa kl. VI	50,0%	50,0%
Gimnazjum kl. I	64,5%	35,5%
Gimnazjum klasa III	46,2%	53,8%
Szkoły ponadgimnazjalne kl. II	41,4%	58,6%
Ogółem	50,5%	49,5%

3.1. Wyniki badań: Narkotyki i środki odurzające

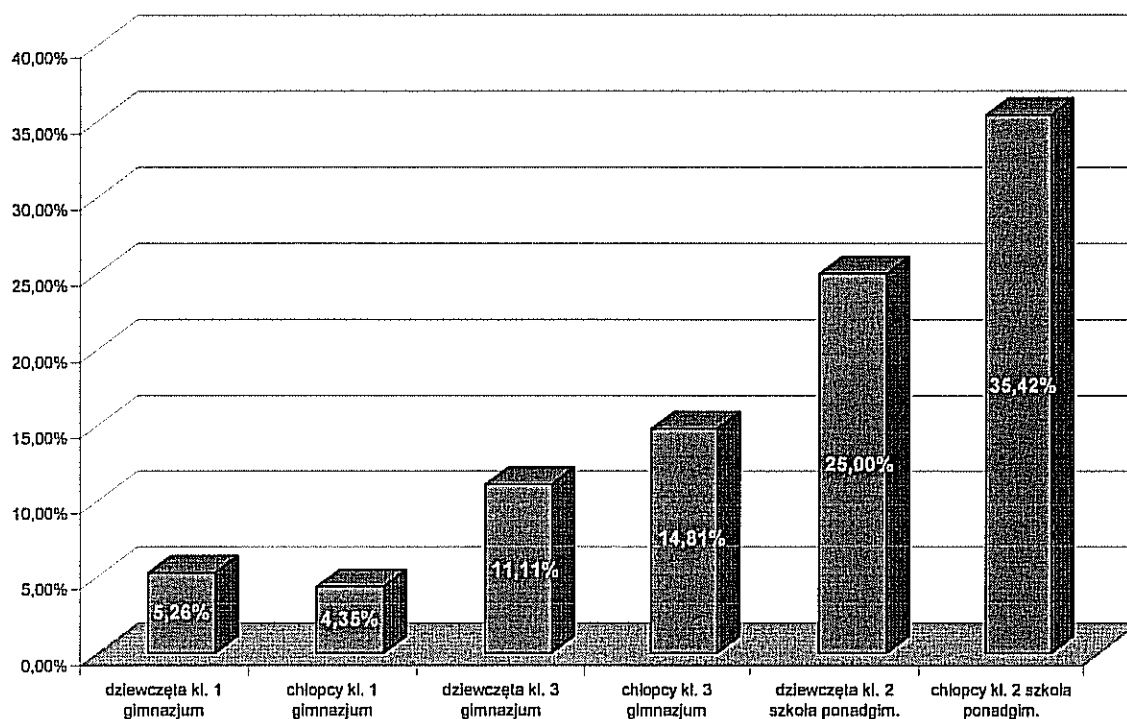
Problem dotyczący używania narkotyków zwykle jest znacznie mniej powszechny. Nie należy go jednak bagatelizować, gdyż w badanej grupie znaleźli się uczniowie, którzy przyznali się do używania narkotyków. Wyniki badań pokazują, że najbardziej popularne są narkotyki tzw. „miękkie”, konkretnie marihuana i haszysz.

Problematyka zażywania narkotyków omówiona zostanie najpierw w odniesieniu do uczniów gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych. W szkole podstawowej pojawiły się jedynie dwa pojedyncze przypadki przyznania się do zażycia marihuany lub ecstazy. Do szkół podstawowych wrócimy przy okazji omawiania zagadnień związanych ze znajomością działania narkotyków i profilaktyką stosowaną w szkole.

Pierwszym zażyтым narkotykiem wśród badanej młodzieży były zazwyczaj marihuana lub haszysz. W odpowiedziach pojawiały się również leki uspakajające lub nasenne, warto zaznaczyć, iż we wszystkich przypadkach zażycia leków badani zaznaczyli, iż dostali je od rodziców.

Z poniższego wykresu nr 1 widać, iż ilość osób, które paliły marihuanę siedmiokrotnie wzrasta między klasą I gimnazjum, a II szkoły ponadgimnazjalnej. W ostatnim przypadku statystyka jest już bardzo niepokojąca - z narkotykiem miała kontakt co czwarta dziewczyna i co trzeci chłopak.

Wykres 1. Odsetek osób, u których pierwszym narkotykiem była marihuana

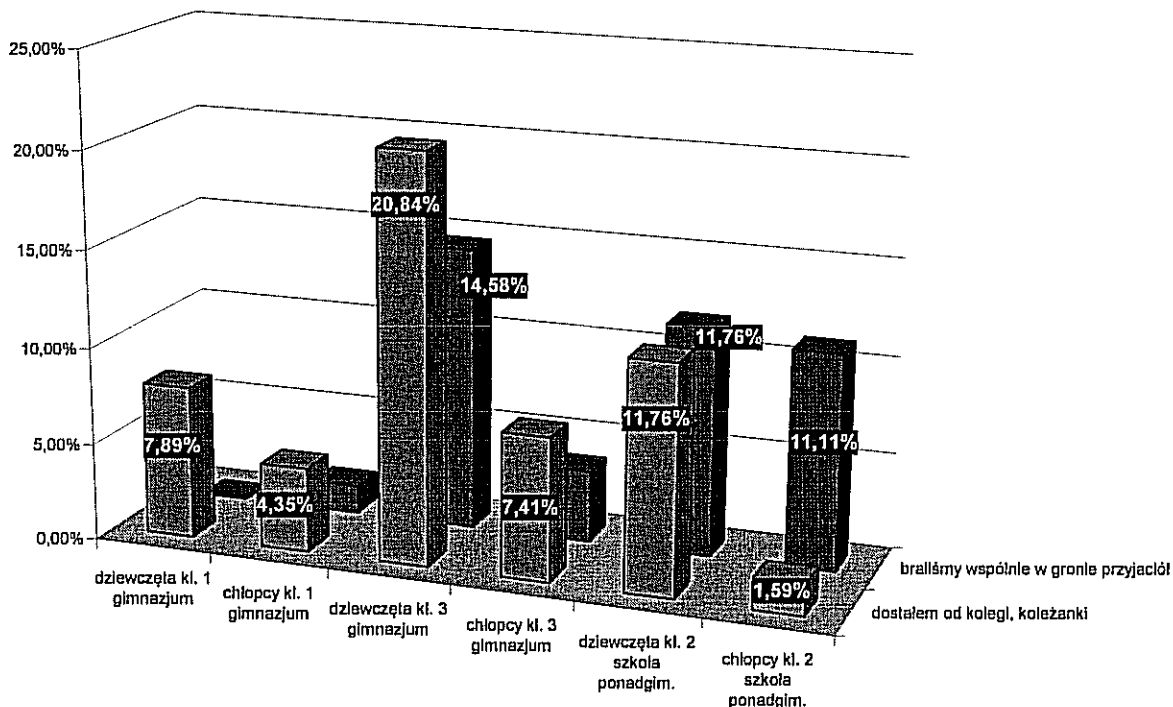
Część badanej młodzieży przyznało się także do zażywania innych substancji narkotycznych. Amfetaminę zażywało 7,89 % dziewcząt z I klasy gimnazjum, prawie 8 % spośród ich starszych o dwa lata koleżanek oraz ponad 10 % dziewcząt z II klasy szkoły ponadpodstawowej. Wśród chłopców z gimnazjum nie zanotowano (poza pojedynczymi przypadkami) zażywania innych narkotyków.

Narkotyki inne niż marihuana i haszysz pojawiają się dopiero u chłopców ze szkoły ponadgimnazjalnej. Ponad 12 % z nich przyznaje się do zażycia amfetaminy, ponad 4 % do LSD lub innego halucynogenu.

Warto zwrócić również uwagę na problem picia alkoholu i zażywania jednocześnie tabletek (leków psychoaktywnych). Takie sytuacje w starszych grupach wiekowych występowały w przedziale od 5 do 12 % przypadków.

Okazało się, iż inicjacja narkotykowa w ogromnej większości przypadków odbywa się w gronie bliższych lub dalszych znajomych na imprezach i spotkaniach towarzyskich. Sytuacje, gdy pierwszy narkotyk jest kupowany od dealera należą do rzadkości. Na wykresie nr 2 przedstawiamy odpowiedzi na pytanie o źródło pochodzenia pierwszego narkotyku.

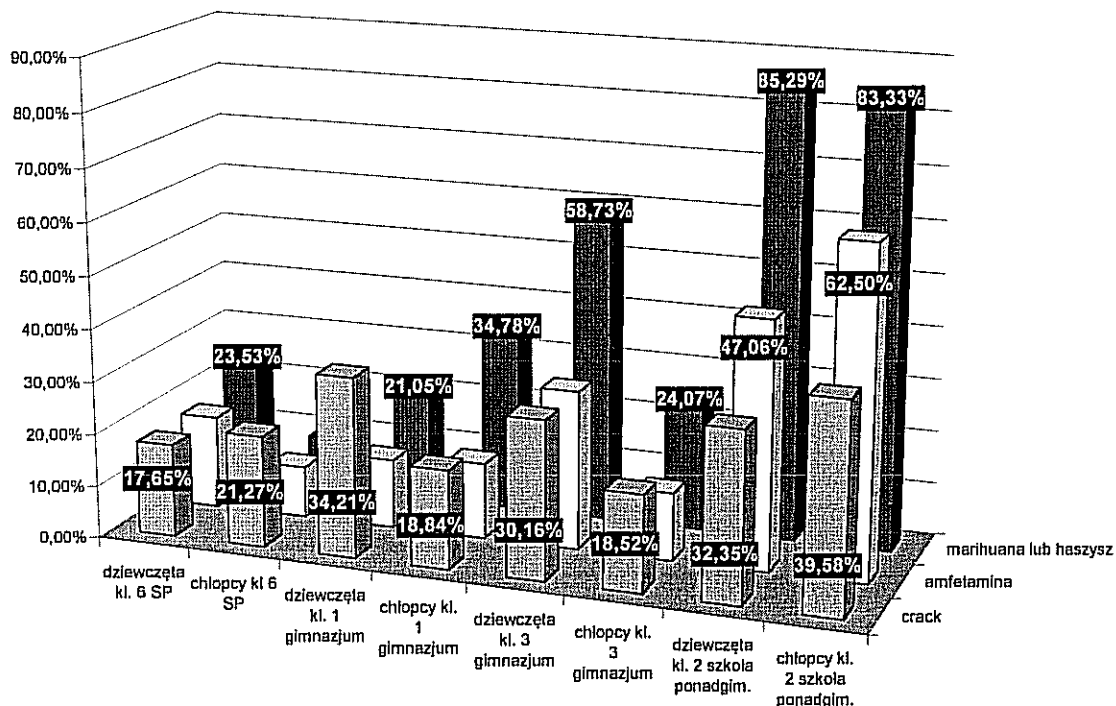
Wykres nr 2. Źródło pochodzenia oraz okoliczności zażycia pierwszego narkotyku

Odpowiedzi na pytania o miejsca gdzie można kupić narkotyki nie były dobrym materiałem statystycznym. Większość odpowiedzi udzielonych zostało w dużej skali ogólności. Wskazywano na park miejski, okolice szkoły, „blokowisko”, bliżej nie określone dyskoteki. Mimo to stwierdzić należy, iż część osób orientuje się w możliwościach zdobycia narkotyków, choćby z odpowiedzi sugerujących, iż znają konkretne osoby, a czasem kolegów, którzy „sprzedają” albo „mogą załatwić” narkotyki.

Najłatwiejsze do zdobycia narkotyki to marihuana i haszysz oraz crack. Wyniki badań na ten temat przedstawia wykres nr 3.

Wykres nr 3. Odsetek osób, które twierdzą, że zdobycie wymienionych narkotyków jest „dość łatwe” lub „bardzo łatwe”

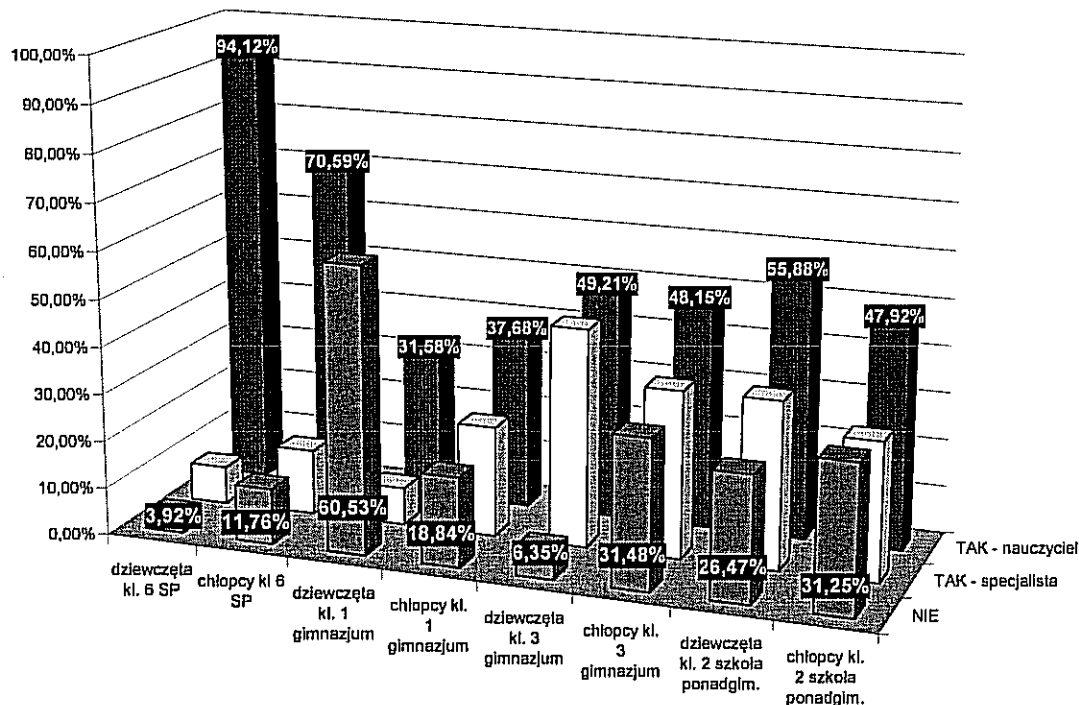

Z wyników badań wynika niewystarczająca wiedza badanej młodzieży na temat narkotyków. Bagatelizowane są uzależniające mechanizmy zwłaszcza marihuany, którą część respondentów uważa za bezpieczną. Ich zdaniem używanie tego narkotyku „od czasu do czasu” niesie co najwyżej niewielkie ryzyko.

W badanych grupach różnie oceniane są szkolne zajęcia dotyczące problematyki uzależnień. Przedstawione na wykresie nr 4 dane pokazują, iż część młodzieży (czasem znaczny odsetek) „nie zauważył” takich zajęć. Można domyślać się, że nie było ich, bądź były zbyt mało atrakcyjne by przyciągnąć uwagę młodzieży i utrwalić się w pamięci. Wydaje się, iż zbyt mało zajęć na ten temat prowadzonych było przez wykwalifikowanych specjalistów.

Zaskakująca różnica w zakresie dostępności narkotyków u dziewcząt i u chłopców w wieku gimnazjalnym (wykres 2 i 3) wydaje się być podyktowana tym, że dziewczęta w tym wieku częściej przebywają w starszym od siebie towarzystwie (szczególnie chłopców w wieku szkoły średniej), gdzie dostępność narkotyków jest znacznie większa.

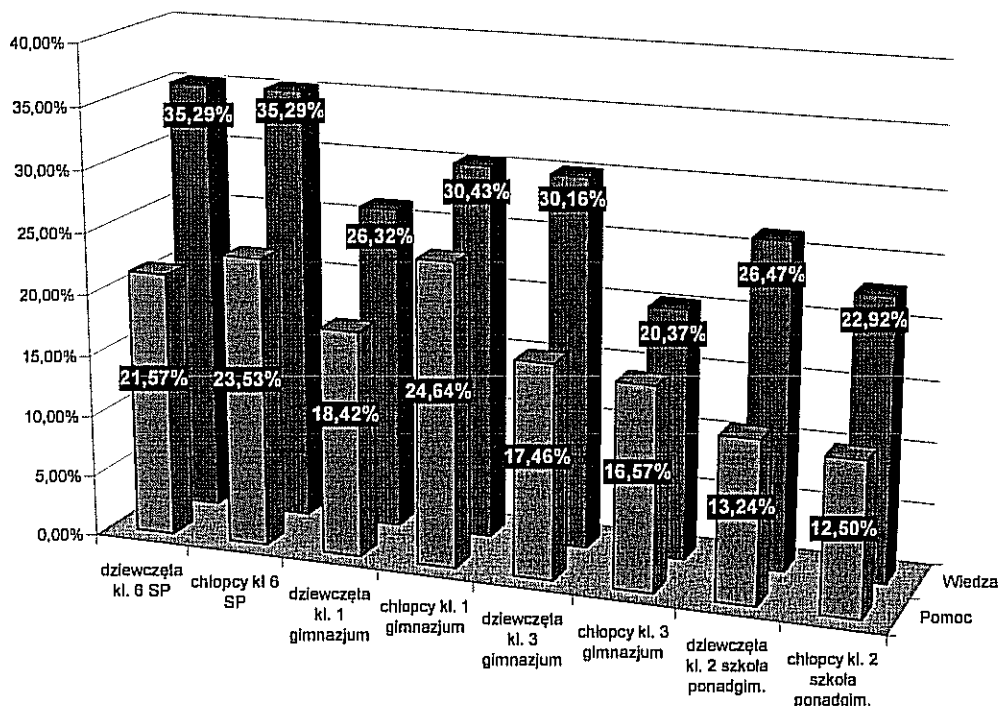
Wykres 4. Czy ktoś prowadził zajęcia profilaktyczne poświęcone używkom i uzależnieniom

Konieczność edukacji, w tym prowadzenia programów profilaktycznych, potwierdza niebezpiecznie mały stan zaufania młodzieży do swoich wychowawców-nauczycieli, w tym także zła ocena ich wiedzy na temat narkotyków i uzależnień.

Najwyżej tę wiedzę oceniają uczniowie szkoły podstawowej, ale nawet w tym przypadku liczba pozytywnych opinii sięgnęła zaledwie 35 %. Odsetek osób, które w przypadku własnych problemów z narkotykami lub kolegów, czy swoich bliskich, zwrócili by się z prośbą o pomoc do nauczyciela jest jeszcze mniejszy i nie przekracza 25 %. Pełne dane na wykresie nr 5.

Wykres 5. Odsetek badanych, którzy twierdzą, że nauczyciele mają wystarczającą wiedzę na temat używek i uzależnień i zwróciliby się do nauczyciela o pomoc

ANALIZA JAKOŚCIOWA W WYNIKU BADAŃ INSTYTUTU BADAWCZEGO IPC W GRUDNIU 2010

Nie było wśród respondentów z gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych osoby, która nie zetknęłaby się choćby pośrednio z narkotykami. Mowa tu o bliższych, dalszych czy nawet bardzo dalekich znajomych. Bardzo dobrze znają działanie alkoholu i narkotyków (zwłaszcza marihuany). Bez problemu opisują tzw. „fazy” po zażyciu marihuany czy niektórych dopalaczy. Są to bardzo przyjemne doznania, opisywane w samych superlatywach, jak i bardzo nieprzyjemne i przykre reakcje na te środki z krytycznymi przypadkami uszczerbku na zdrowiu czy samobójstwami włącznie.

Do zakładanych w badaniu używek – czyli papierosów, alkoholu, dopalaczy i narkotyków – dodać należy również, leki. Wśród nich leki psychotropowe, ziołowe tabletki uspokajające łączone z alkoholem, Aviomarin, popularne leki przeciwbólowe (typu APAP) łączone z alkoholem, a nawet syropy (Acodin) czy tabletki na gardło, które w większych dawkach działają psychoaktywnie. Jest to również bardzo poważny problem wśród uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych.

Poza lekami istnieją również - chętnie używane przez młodzież gimnazjalną i ponadgimnazjalną - środki alternatywne. Są to między innymi: gałka muszkatołowa,

szałwia, klej butapren, opary benzyny, lakier do malowania drewna, dezodorant (pryskany do ust przez materiał), gaz z zapalniczek.

Jak wykazały badania, młodzież ma świadomość, że dopalacze są bardziej szkodliwe niż narkotyki, tym bardziej, że nie ma wystarczających informacji o ich rzeczywistym działaniu i możliwych skutkach ich zażywania. Ponadto nie można być pewnym, czy dany dopalacz w innej partii nie zawiera zupełnie innego składu – czyli ma inne działanie i skutki. Respondenci wspominają również o tym, że narkotyki są droższe niż dopalacze, przez co te drugie stają się bardziej atrakcyjnym towarem. Poza tym, w opinii respondentów, narkotyki (marihuana, haszysz) są zdrowsze, bezpieczniejsze i mniej uzależniają niż dopalacze, dlatego zainteresowanie marihuaną wzrosło po zamknięciu sklepów z dopalaczami.

Zdecydowana większość respondentów opowiada się za legalizacją marihuany.

W wyniku przeprowadzonych badań nie można określić ścisłego profilu osoby korzystającej ze środków zmieniających świadomość. Mogą to być osoby zarówno z bogatych, jak i biednych rodzin. Nie ma też reguły, jeśli chodzi o rodziny rozbite i pełne. Profilu nie można też ustalić opierając się o wyniki w nauce, czy wskaźniki socjometryczne (lubienia – nielubienia przez otoczenie). Jedyne wspólne mianownik jakie udało się dostrzec jest następujący: z używek korzystają głównie uczniowie, którym rodzice poświęcają mniej czasu, mają kompleksy, problemy w domu lub chcą być bardziej lubiani w środowisku, choć to też nie jest silną regułą bez wielu wyjątków.

Jak są postrzegane te osoby?

Zważywszy na wcześniej już wspomniane stanowisko młodzieży, że „*palenie papierosów, marihuany i picie alkoholu jest na porządku dziennym*”, takie zachowania nie wywierają nadmiernego wpływu na postrzeganie tych osób przez otoczenie. Z używek korzystają osoby zarówno lubiane jak i nielubiane. Jednak młodzież potwierdza, że „*osobie nielubianej łatwiej zyskać sympatię grupy, gdy zażywa narkotyki lub dopalacze*”.

Najczęściej – choć to znów nie jest regułą - wyróżniają się, są bardziej zabawowe i towarzyskie. Ponadto osobom, które częściej używają łatwiej jest się „wkupić” w towarzystwo.

Wśród narkotyków najbardziej popularne są marihuana i haszysz.

Pierwszy kontakt z następującymi używkami respondenci szacują na:

• PAPIEROSY - KONIEC SZKOŁY PODSTAWOWEJ I W GIMNAZJUM;	• HASZYSZ - DRUGA POŁOWA GIMNAZJUM;
• ALKOHOL - KONIEC SZKOŁY PODSTAWOWEJ I W GIMNAZJUM;	• DOPALACZE – GIMNAZJUM;
	• INNE NARKOTYKI-RACZEJ NIE WYSTĘPUJE TEN PROBLEM W GMINIE.

Nie ma żadnego problemu z dostępem do substancji zmieniających świadomość dla młodzieży. Istnieją sklepy i kioski, w których nieletni sami mogą kupować produkty przeznaczone dla dorosłych. Tajemnicą poliszynela jest lokalizacja tych punktów, a informacje o nich przekazywane są pocztą pantoflową wśród młodzieży. Innym sposobem

na zdobycie papierosów lub alkoholu jest – jak mówią respondenci - „*poproszenie żuła o kupienie alkoholu i papierosów za jakieś drobniaki*”, starszych kolegów lub rodzeństwa.

Podobnie sprawa się miała z dopalaczami, natomiast od momentu zamknięcia przez organy państwowe tzw. smartshopów, można je zdobyć zamawiając „na telefon” z dostawą we wskazane miejsce lub kupić przez Internet albo sprowadzić z zagranicy np. ze Słowacji. Jednymi z popularniejszych dopalaczy są „*Mefedron*”, „*koko-dopalacz*”. Problemu również nie stanowi zakup narkotyków tj. marihuana czy haszysz. Jeśli nawet respondenci nie znali osobiście osób rozprowadzających narkotyki, wiedzieli kogo zapytać i jak zamówić dowolny narkotyk. Szacują oni, że potrzebowaliby jedynie od kwadransa do tygodnia by zdobyć marihuanę.

Wywiady wśród dorosłych

Generalnie badani dorośli mają dość ubogą wiedzę na temat narkotyków wśród młodzieży. Dochodzą ich jakieś słuchy, ale nie są w stanie podać rzeczywistych przypadków. Ich wiedza ma charakter powierzchowny, można powiedzieć, że w jakiś sposób jest kształtowana poprzez media, choć jako rodzice dzieci w wieku gimnazjalnym oraz ponadgimnazjalnym chodzą do szkół i są informowani o takich problemach. O narkotykach wśród młodzieży nie mają zbyt wielkiej wiedzy także nauczyciele.

Znacznie bardziej widocznym problemem były dopalacze. W samych Kolużkach były dwa sklepy z tymi środkami psychoaktywnymi. Temat był bardzo nagłośniony w mediach, ludzie bardziej zwracali uwagę na własne dzieci pod tym względem. Rodzice byli także na prelekcji w szkole, która poświęcona była problemowi dopalaczy. Problem ten w zasadzie był zauważany przez wszystkich za wyjątkiem policjantów, którzy raczej twierdzili, że był to problem osób dorosłych, a nie młodzieży. Akcja zamknięcia sklepów była oceniona przez dorosłych bardzo pozytywnie.

4. Główne obszary problemowe

Kolużki są miastem w obrębie oddziaływania Łodzi, która ma bardzo duże nasilenie problemów narkotykowych.

Na podstawie przeprowadzonych ankiet oraz charakterystyki środowiska zidentyfikowano główne obszary problemowe:

1. Nieprawidłowe postawy młodzieży wobec narkotyków: pomimo wiedzy o szkodliwości narkotyków młodzież dość łatwo i dość powszechnie sięga po narkotyki.
2. Bierność społeczna powiązana z bezrobociem i wynikająca z tego niewydolność wychowawcza rodzin.
3. Brak wystarczającej oferty pożytecznego i atrakcyjnego spędzania czasu wolnego przez młodzież.
4. Słabość instytucjonalna systemu przeciwdziałania narkomanii.
5. Napływ zagrożeń narkotykowych z kierunku Łodzi i związana z tym duża dostępność narkotyków.

III. CELE PROGRAMU I PLANOWANE DZIAŁANIA

3.1 Cele programu

Celem głównym programu profilaktycznego dla społeczności Koluszek będzie:

- ograniczenie przyjmowania przez dzieci i młodzież nielegalnych środków odurzających,
- prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów uzależnienia od narkotyków i przeciwdziałania narkomanii.

Aby zrealizować cele generalne sformułowano 5 celów strategicznych, w ramach których będą realizowane poszczególne zadania programowe.

Te cele strategiczne to:

1. Ukształtowanie prawidłowych postaw młodzieży wobec narkotyków i narkomanii.
2. Wspieranie wydolności wychowawczej rodzin w tym podnoszenie zaradności społecznej.
3. Poszerzenie oferty pożytecznego i atrakcyjnego spędzania czasu wolnego przez młodzież.
4. Wzmocnienie systemu przeciwdziałania narkomanii.
5. Ograniczenie podaży i dostępności do narkotyków.

3.2. Planowane działania

Cel 1. Ukształtowanie prawidłowych postaw młodzieży wobec narkotyków i narkomanii

Zadanie	Rezultat (R)/ Wskaźnik (W)	Termin	Odpowiedzialni
1.1. Dostarczenie uczniom rzetelnej wiedzy o zagrożeniach związanych z narkotykami i kształtowanie krytycznego stosunku do środków odurzających.	R: Realizacja przynajmniej jednej formy edukacyjno-profilaktycznej w każdej klasie 4-6 szkoły podstawowej, 1-3 gimnazjum, 1-3 szkół ponadgimnazjalnych. W: Wskaźnik jakościowy (pomocniczy) – wynik ankiety.	corocznie	Dyrektorzy szkół
1.2. Kształtowanie umiejętności radzenia sobie w życiu wśród dzieci i młodzieży.	R: Sieć sprawnie działających placówek prowadzących pracę grupową z młodzieżą. W: Wskaźnik: - ilość grup, - ilość młodzieży. Wskaźniki ilościowe będą oszacowane po zakończeniu jednego roku realizacji.	corocznie	Kierownicy placówek, którym powierzono prowadzenie grup

**Cel 2. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i zagrożonych uzależnieniem od narkotyków.
Wspieranie wydolności wychowawczej rodzin, w tym podnoszenie zaradności społecznej**

Zadanie	Rezultat (R)/ Wskaźnik (W)	Termin	Odpowiedzialni
2.1. Umożliwienie korzystania z pomocy społecznej, psychologicznej i terapii dla osób uzależnionych (grupy wsparcia, podstawowy program terapeutyczny), pomoc prawna, psychoedukacja oraz integrowanie ze środowiskiem lokalnym.	R: Ilość spotkań grup terapeutycznych, ilość przyjętych osób w Punkcie Konsultacyjnym Pomocy Rodzinie i Ośrodka Psychoedukacji i Psychoterapii. W: 60% zgłoszonych uczestniczy w terapii 100% zgłoszonych korzysta z pomocy prawnej.	corocznie	Ośrodek Psychoedukacji i Psychoterapii, Punkt konsultacyjny
2.2. Dostarczenie rodzinom wiedzy o profilaktycznych zadaniach rodziny związanych z narkotykami i narkomanią.	R: Ilość klas, w których odbyło się spotkanie z rodzicami. W: 100% klas przynajmniej raz w roku organizuje spotkanie z rodzicami.	corocznie	Dyrektorzy szkół
2.3. Wspieranie wydolności wychowawczej rodzin, w których stwierdzono istnienie lub szczególnie wysokie ryzyko problemu narkotykowego.	R: Objęcie wsparciem pedagogicznym 100% rodzin wytypowanych do wsparcia o zidentyfikowanych potrzebach. W: 100% rodzin otrzymuje wsparcie.	corocznie	Dyrektorzy szkół

Cel 3. Poszerzenie oferty pożytecznego i atrakcyjnego spędzania czasu wolnego przez młodzież

Zadanie	Rezultat (R)/ Wskaźnik (W)	Termin	Odpowiedzialni
3.1. Rozbudowanie oferty zajęć dla młodzieży, szczególnie z grup „tzw. ryzyka” i upowszechnienie informacji o nich (kalendarium imprez).	R: Dostępność oferty we wszystkich placówkach prowadzących zajęcia z młodzieżą. W: wszystkie placówki są objęte systemem wymiany informacji.	corocznie	Pełnomocnik
3.2. Wsparcie inicjatyw oddolnych młodzieży. Edukacja w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów związanych z uzależnieniem od narkotyków.	R: Każda zgłoszona wartościowa inicjatywa młodzieży uzyskuje wsparcie w możliwej formie. W: Spośród zgłoszonych inicjatyw młodzieży – 100% otrzymuje wsparcie.	corocznie	Pełnomocnik

Cel 4. Wzmocnienie systemu przeciwdziałania narkomanii

Zadanie	Rezultat (R)/ Wskaźnik (W)	Termin	Odpowiedzialni
4.1. Nawiązanie formalnej współpracy instytucji zaangażowanych w program.	R: Faktyczne nawiązanie współpracy wszystkich instytucji zaangażowanych w program (Urząd Miejski, Szkoły, Ośrodek Psychoedukacji i Psychoterapii, Policja, MGOPS, Poradnia Psych.-Ped., MOK, Punkt Konsultacyjny Pomocy Rodzinie. W: Instytucje zaangażowane w program współpracują ze sobą	Corocznie	Burmistrz
4.2. Szkolenia dla podniesienia kwalifikacji i wiedzy profesjonalnej osób zaangażowanych w realizację programu.	R: Co najmniej 70% ustalonych przez koordynatora potrzeb szkoleniowych jest realizowane. W: 70% ustalonych potrzeb szkoleniowych zostało zrealizowane.	corocznie	Pełnomocnik
4.3. Wspieranie zatrudnienia socjalnego poprzez organizowanie i finansowanie centrów integracji społecznej. Wspieranie zatrudnienia socjalnego dla osób bezrobotnych dotkniętych problemem uzależnienia od narkotyków.	R: 100% osób otrzymało wsparcie, szkolenie W: 100% osób jest zatrudnionych.		Współpraca z MGOPS, OPiP zgodnie z potrzebą
4.4. Skoordynowana promocja zdrowego stylu życia i abstinencji narkotykowej.	R: Obecność treści profilaktycznych we wszystkich imprezach organizowanych lub dofinansowywanych przez gminę. W: 100% imprez zawiera treści profilaktyczne.	corocznie	Pełnomocnik

Cel 5. Ograniczenie podaży i dostępności do narkotyków

Zadanie	Rezultat (R)/ Wskaźnik (W)	Termin	Odpowiedzialni
5.1. Usprawnienie współpracy pomiędzy Policją i Gminą w zakresie zagrożeń narkotykowych.	R: Wszystkie sytuacje wymagające współpracy zgłoszone przez którąkolwiek ze stron spotykają się	corocznie	Burmistrz

	z satysfakcjonującą reakcją z drugiej strony. W: Każdorazowe zgłoszenie którejkolwiek ze stron jest realizowane corocznie.		
5.2.Działania na rzecz zmniejszenia ryzyka szkód zdrowotnych w dyskotekach.	R: Aktywna współpraca organizatorów dyskotek z koordynatorem programu. W: Wszystkie dyskoteki współpracują z koordynatorem.	corocznie	Pełnomocnik, Policja, GKRPA

IV. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

4.1. Finansowanie działań

Zdania programu realizowane są ze środków publicznych, informacja o realizacji zadań i wykorzystywaniu środków jest jawna. Zadania programu zostały zaplanowane na okres jednego roku. Poszczególne zadania mają terminy określone latami. Zadania realizowane w szkołach odnoszą się do roku szkolnego, który kończy się w danym roku budżetowym. Przydział finansowy do realizacji poszczególnych zadań będzie dokonany podobnie jak do Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Przejrzystość działań publicznych dzięki ich jawności zapewni ich społeczną kontrolę oraz zwiększy zainteresowanie społeczeństwa lokalnego prowadzonymi działaniami.

4.2. Ewaluacja działań programu

Realizacja zadań będzie poddawana bieżącemu monitoringowi oraz końcowej ewaluacji działań. Realizacja monitoringu będzie zapewniała systematyczne otrzymywanie informacji o realizowanych zadaniach i możliwości wdrożenia w razie potrzeby działań korygujących.

Zadaniem ewaluacji będzie zbadanie stopnia w jakim zostały osiągnięte poszczególne cele programu oraz wyciągnięcie wniosków dotyczących zapisów w kontynuacji programu.

System monitoringu

1. Narzędzia monitorowania:
 - budżet,
 - harmonogramy realizacji poszczególnych zadań,
 - wskaźniki zawarte w projektach realizacji poszczególnych działań,
 - spotkania z realizatorami działań,
 - analiza bieżącej dokumentacji działań.
2. Etapy monitorowania:
 - zbieranie danych i informacji,
 - analizowanie danych oraz wyciągnięcie wniosków,
 - podejmowanie decyzji,

- realizacja działań korygujących, zapobiegawczych i wprowadzenie ich do realizacji programu.

System ewaluacji

Celem ewaluacji dokonanej przez współpracujących z Urzędem Miejskim ekspertów będzie uzyskanie niezależnej opinii na temat faktycznych efektów programu oraz czynników, które przyczyniły się do ich uzyskania. W ewaluacji zostanie uwzględnione zbadanie stopnia osiągnięcia zamierzonych celów, z wykorzystaniem przewidzianych wskaźników. Wnioski dotyczące realizacji programu zostaną załączone w formie załącznika do programu oraz przekazane do wiadomości poszczególnym jednostkom i instytucjom współpracującym przy realizacji programu.

Przeprowadzenie ewaluacji umożliwi lepsze poznanie funkcjonowania programu oraz relacji pomiędzy jego poszczególnymi elementami.

Na podstawie wyników ewaluacji zespół osób odpowiedzialnych za jego realizację może zaproponować zmiany w funkcjonowaniu programu na następne lata, podając uzasadnienie wprowadzenia tych zmian.

4.3. Spodziewane efekty programu

1. Uczniowie, ich rodzice oraz nauczyciele pracujący z uczniami znają zagrożenia używania narkotyków i środków odurzających.
2. Uczniowie poznali umiejętności ważne w kontaktach z innymi oraz perspektywy wszechstronnego rozwoju młodego człowieka.
3. Młodzież posiada możliwość skorzystania z oferty pożytecznego i atrakcyjnego spędzania czasu wolnego.
4. Uczniowie i młodzi ludzie z terenu Gminy spędzają czas wolny w sposób aktywny, pożyteczny i akceptowalny społecznie.
5. Gmina wspomaga instytucjonalny system przeciwdziałania narkomanii w tym wspiera działania instytucji służące rozwiązywaniu problemów narkomanii i osób w tych instytucjach.
6. Zwiększenie odporności młodzieży na napływające zagrożenia narkotykowe z kierunku Łodzi.
7. Uczniowie i ich rodzice oraz młodzi ludzie zwiększają krytyczny odbiór przekazu treści na temat narkotyków i ich dostępności.

4.4. Odpowiedzialność za realizację programu

Odpowiedzialną osobą za realizację zadań programu w Gminie jest Burmistrz, który zleca zadanie koordynacji realizacji zadań Pełnomocnikowi Burmistrza ds. profilaktyki i przeciwdziałania uzależnieniom. Poszczególne zadania Burmistrz zleca odpowiednim jednostkom i komisjom w gminie, m.in.: Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, dyrektorom szkół oraz kierownikom placówek, którym powierzono prowadzenie grup.

Załącznik

Ankieta badawcza przeznaczona dla uczniów Gminy Koluszki realizowana w ramach Gminnego programu profilaktycznego „Gmina wolna od narkotyków”

ANKIETA ANONIMOWA

Ankieta jest anonimowa. Zaznacz znakiem X wybraną odpowiedź.

Płeć: Dziewczyna -
Chłopiec -

Czy kiedykolwiek słyszałeś (aś) o którymś z następujących środków odurzających?

	Tak	Nie
Środki uspakajające lub nasenne		
Marihuana lub haszysz		
LSD		
Amfetamina		
Crack		
Kokaina		
Heroina		
Ecstasy		

Ile razy (jeśli w ogóle) zdarzyło Ci się używać marihuany lub haszyszu?

Ile razy	0 razy	1-2 razy	3-5 razy	6-9 razy	10-19 razy	20-39 razy	40 lub więcej razy
W życiu							
W czasie ostatnich 12 m-cy							
W czasie ostatnich 30 dni							

Ile razy (jeśli w ogóle) zdarzyło Ci się wachać substancje chemiczne po to żeby być „na haju”?

Ile razy	0 razy	1-2 razy	3-5 razy	6-9 razy	10-19 razy	20-39 razy	40 lub więcej razy
W życiu							
W czasie ostatnich 12 m-cy							
W czasie ostatnich 30 dni							

Ile razy (jeśli w ogóle) zdarzyło ci się używać któregoś z podanych niżej środków odurzających?

			3-5 razy	6-9 razy	10-19	20-39	40 lub
--	--	--	----------	----------	-------	-------	--------

Ile razy	0 razy	1-2 razy			razy	razy	więcej razy
Leki uspakajające lub nasenne							
Amfetamina							
LSD lub inny halucynogen							
Crack							
Kokaina							
Heroina							
Ecstasy							
Narkotyki wstrzykiwane za pomocą igły i strzykawki							
Alkohol razem z tabletkami							
Sterydy anaboliczne							
Kompot							

Czy kiedykolwiek brałeś leki uspakajające lub nasenne, ponieważ zalecił Ci je lekarz?

Nie nigdy	
Tak, ale krócej niż trzy tygodnie	
Tak, przez trzy tygodnie lub więcej	

Kiedy (jeśli w ogóle) zdarzyło Ci się po raz pierwszy ... ?

	Nigdy	w wieku 11 lat	12 lat	13lat	14 lat	15 lat	16 lat
Upić się alkoholem							
Wypalić pierwszego papierosa							
Zacząć palić codziennie							
Spróbować amfetaminy							
Spróbować środków uspakajających lub nasennych							
Spróbować marihuany lub haszyszu							
Spróbować LSD							
Spróbować crack							
Spróbować kokainę							
Spróbować ecstasy							
Spróbować heroiny							
Spróbować środków wziewnych							
Spróbować sterydów anabolicznych							
Spróbować kompotu							

Jaki był (jeśli w ogóle) pierwszy środek uzależniający, którego spróbowałeś(aś) ?

Nigdy nie spróbowałem żadnej z wymienionych niżej substancji	
Leki uspakajające lub nasenne	
Marihuana lub haszysz	
LSD	
Amfetamina	
Crack	
Kokaina	
Heroina	

Ecstasy	
Kompot	
Nie wiem co to było	

Skąd wzięłeś (wzięłaś) tę substancję ?

Nigdy nie spróbowałem żadnej z wymienionych niżej substancji	
Dostałem od starszego brata lub siostry	
Dostałem od starszego kolegi lub koleżanki	
Dostałem od kolegi/koleżanki w moim wieku	
Dostałem od kogoś kogo znam ze słyszenia	
Dostałem od obcej osoby	
Braliśmy wspólnie w grupie przyjaciół	
Kupiłem od kolegi	
Kupiłem od kogoś znanego mi ze słyszenia ale nie osobiście	
Kupiłem od obcej osoby	
Dostałem od jednego z rodziców	
Wziąłem z domu bez pozwolenia rodziców	

Jak bardzo Twoim zdaniem, ludzie ryzykują, że sobie zaszkodzą jeśli ... ?

	Nie ma ryzyka	Małe ryzyko	Umiarkowane ryzyko	Duże ryzyko	Nie wiem
Pałą papierosy od czasu do czasu					
Pałą jedną lub więcej paczek papierosów dziennie					
Wypijają jeden lub dwa drinki prawie codziennie					
Wypijają cztery lub pięć drinków prawie codziennie					
Wypijają pięć lub więcej drinków raz lub dwa razy w ciągu każdego weekendu					
Próbują marihuany lub haszyszu raz lub dwa razy					
Pałą marihuanę lub haszysz od czasu do czasu					
Pała marihuanę lub haszysz regularnie					
Próbują LSD raz lub dwa razy					
Biorą LSD regularnie					
Próbują amfetaminy raz lub dwa razy					
Biorą amfetaminę regularnie					
Próbują cracku lub kokainy raz lub dwa razy					
Biorą kokainę lub crack regularnie					
Próbują ecstasy raz lub dwa razy					
Biorą ecstasy regularnie					
Próbują środków wziewnych raz lub dwa razy					
Biorą środki wziewne regularnie					
Próbują kompotu raz lub dwa razy					

Jak sądzisz, gdybyś chciał (ła) zdobyć każdą z następujących substancji jak trudne byłoby to dla Ciebie ?

	Nie możliwe	Bardzo	Dość trudne	Dość łatwe	Bardzo łatwe	Nie wiem
--	-------------	--------	-------------	------------	--------------	----------

		trudne				
Piwo						
Wino						
Wódka						
Marihuana lub haszysz						
Amfetamina						
Środki uspakajające lub nasenne						
Crack						
Kokaina						
Ecstasy						
Heroina						
Środki wziewne						
Sterydy anaboliczne						
Bimber						
Kompot						

Według Twojej oceny, ilu Twoich Przyjaciół ... ?

	Nikt	Kilka osób	Sporo	Większość	Wszyscy
Pali papierosy					
Pije napoje alkoholowe					
Upija się co najmniej raz w tygodniu					
Pali marihuanę lub haszysz					
Bierze LSD					
Bierze amfetaminę					
Bierze środki uspakajające lub nasenne					
Bierze kokainę lub crack					
Bierze ecstasy					
Bierze heroinę					
Używa środków wziewnych					
Bierze sterydy anaboliczne					
Bierze kompot					

Czy dla Twojej klasy realizowane były zajęcia profilaktyczne poświęcone używkom i uzależnieniom?

Tak, prowadził je wychowawca (nauczyciel)	
Tak, realizował je specjalista z zewnątrz	
Nie	

Czy Twoim zdaniem nauczyciele mają wystarczającą wiedzę na temat używek i uzależnień?

Tak	
Nie	
Nie mam zdania	

Czy Ty zwróciłbyś się do nauczyciela o pomoc, gdybyś znalazł się w trudnej sytuacji związanej z używkami lub uzależnieniem (własnym, kolegi, rodzica)?

Tak	
-----	--

Nie	
Nie wiem	

WYBRANA LITERATURA Z ZAKRESU PROFILAKTYKI

- Cekiera C., Ryzyko uzależnień, Lublin 1994.
- Dimoft T., Casper S., Jak rozpoznać czy dziecko sięga po narkotyki, Warszawa 1993
- Gaś Z. B., Profilaktyka uzależnień. Warszawa 1993.
- Gaś Z. B., Profilaktyka w szkole. [W:] Zapobieganie uzależnieniom uczniów. Warszawa 1997.
- Grzelak J., Sochocki M. (red.), Ewaluacja profilaktyki problemów dzieci i młodzieży. Warszawa 2001.
- Hawkins J. D., Podręcznik ewaluacji programów profilaktycznych, Warszawa - Olsztyn 1994.
- Koczurowska J., Standardy jakości programów profilaktycznych. [W:] Profilaktyka w środowisku lokalnym. Warszawa 2002.
- Korporowicz L. (red.), Ewaluacja w edukacji. Warszawa 1998.
- Kosińska E., Mądrze i skutecznie. Zasady konstruowania szkolnego programu profilaktyczno-wychowawczego, Kraków 2002.
- Paż B., Paż G. Szkoła, która ochrania. Szkolny program profilaktyki, Kraków 2002
- Podręcznik prewencji. Alkohol, narkotyki tytoń. Warszawa 1999.
- Simm M., Węgrzyn-Jonek M., Budowanie szkolnego programu profilaktyki, Kraków 2002.
- Szymańska J., Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki, Warszawa 2000.
- Szymańska J., Szkoła jako miejsce realizacji działań profilaktycznych, [W:] Profilaktyka w środowisku lokalnym. Warszawa 2002.
- Szymborska J, Zatoński W, Juczyński Z, Ogińska -Bulik N, Program zapobiegania palenia tytoniu. Warszawa 1996
- Wojcieszek K.A., Jak uruchomić program profilaktyczny? [W:] Poradnik wychowawcy, (red. M. Pomianowska), Warszawa 2002.
- Wojcieszek K.A., Wygrać życie. Szkolny program profilaktyki. Kraków 2002.
- » Wybrane artykuły z miesięcznika "Remedium".

KOSZTY REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA 2015 ROK

1. Ukształtowanie prawidłowych postaw młodzieży wobec narkotyków

Lp.	Zadania	Zadania szczegółowe	Koszty realizacji
1.	Realizacja profesjonalnych programów profilaktycznych w szkołach i w mieście oraz szkoleń dla nauczycieli i rodziców.	Realizacja programu profilaktycznego w szkołach.	2.000,00 zł
2.	Działanie placówek prowadzących pracę grupową, których zadaniem będzie m.in. kształtowanie umiejętności wśród dzieci i młodzieży radzenia sobie w życiu.		Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
3.	Organizacja zajęć pozalekcyjnych dla dzieci i młodzieży na terenie miasta.		Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
4.	Udział w kampaniach, happeningach, imprezach promujących zdrowy styl życia	- Dzień profilaktyki uzależnień – pod hasłem np.: „nie biorę więc jestem” - udział w ogólnopolskich kampaniach i akcjach np. moda na niebranie, PAT itp.	2.000,00 zł
	RAZEM:		4.000,00 zł

2. Wspieranie wydolności wychowawczej rodzin, w tym podnoszenie zaradności społecznej, a także wspieranie rodzin, w których występuje problem narkotykowy.

L.p.	Zadania	Zadania szczegółowe	Koszty realizacji
1.	Ośrodek Psychoedukacji i Psychoterapii	-Koszty utrzymania: j.w. -Obsługa terapeutyczna i psychologiczna, - prowadzenie grup dla osób uzależnionych od narkotyków oraz młodzieży eksperymentującej z narkotykami, - diagnozowanie, zapobieganie, przeciwdziałanie	15.000,00 zł
	RAZEM:		15.000,00 zł

3. Poszerzenie oferty pożytecznego i atrakcyjnego spędzania czasu wolnego przez młodzież.

L.p.	Zadania	Koszty realizacji
1.	Organizacja zajęć pozalekcyjnych i atrakcyjnych form spędzania czasu wolnego w gminie.	5.000,00
2.	Organizacja letniego, zimowego wypoczynku.	5.000,00
	RAZEM:	10.000,00zł

4. Wzmocnienie systemu przeciwdziałania narkomanii

L.p.	Zadania	Koszty realizacji
1.	Spotkania edukacyjne, szkolenia dla podniesienia kwalifikacji i wiedzy profesjonalnej osób zaangażowanych w realizację programu m.in. „Akcja lato”, edukacja dla radnych, warsztaty dla rodziców, osób pomagających, spotkania szkoleniowe i konferencje, projekty edukacyjne.	Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
2.	Koszty pełnomocnika ds. profilaktyki i przeciwdziałania uzależnieniom.	2.000,00 zł
3.	Zakup materiałów reklamowych i promujących zdrowy styl życia.	1.000,00 zł
	RAZEM:	3.000,00 zł

5. Ograniczenie dostępności do narkotyków dla dzieci i młodzieży

L.p.	Zadania	Koszty realizacji
1.	Działania na rzecz zmniejszenia ryzyka szkód zdrowotnych w dyskotekach, klubach, podczas imprez masowych oraz imprez w Parku Miejskim i Gminnych uroczystości.	Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
	RAZEM:	-

ŁĄCZNA KWOTA: 32.000,00 ZŁ

